ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ
ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΤΟΣ ΚΖ'.

ΑΡΙΘ.— 54

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1906

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ.. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ.....25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Κολωνίας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ (παΐσιος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ ἀρχιτραμμ. της Ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἑλλήνων δίκαια ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀν. Ρωμυλίᾳ — Διωγμὸς ὀρθοδόξων — Μνήμη τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ πίστει τελειωθέντων — Τεκμήρια ἀδελφικῆς συμπαθείας — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Χωρισμὸς Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας — Ἐπιθεώρησις ξένου τύπου — Ἔγγραφα Ἱεροθέου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας — Δικαστικαὶ Ἀγγελίαι.

ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΙΚΑΙΑ
ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀν. Ρωμυλίᾳ

Αὐθεντικὴ ἔκθεσις διαβιβασθεῖσα εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὑπὸ ἡμερομ. 2 Δεκεμβρίου περιέχει τὰς ἀκολούθους νεωτέρας πληροφορίας.

«Ἐξαντλοῦντες τὰς ἡμετέρας νομοταγεῖς ἐνεργείας, ἃς ἀπὸ τῆς γενέσεως τοῦ διωγμοῦ κατά τε τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἐν Βουλγαρίᾳ κατεβάλομεν, ἀπεστείλαμεν πρό τινων ἡμερῶν εἰς Σοφίαν ἰδιαιτέραν ἐκ μέρους τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Φιλιππουπόλεως ἐπιτροπείαν, ἀπαρτισθεῖσαν ἐκ τῶν κ. κ. Ἀχιλλέως Μαυρίδου καὶ Γεωργίου Κύρου, τῶν διαπρεπεστέρων μελῶν τῆς ἡμετέρας Κοινότητος, ἥτις, παρουσιαζομένη ἐνώπιον τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Πετκώφ, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κ. Στάντσωφ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας κ. Σισμάνωφ, θὰ διεξετραγῴδει τὰς δεινὰς περιπετείας καὶ τὸν φοβερὸν διωγμὸν οὓς ὑφίσταται, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου, τὸ ἡμέτερον στοιχεῖον, οὗτινος αἱ μὲν σχολαὶ ἐκλείσθησαν καὶ αἱ κοινοτικαὶ περιουσίαι ἐδημεύθησαν, αἱ δ' ἐκκλησίαι ἠρπάγησαν καὶ ἐπὶ πεντάμηνον, ἤδη, τοὺς μὲν νεκροὺς αὐτοῦ ἐνταφιάζει ἄνευ ἐπικηδείων τελετῶν, τὰ δὲ νεογέννητα τέκνα ἀφίνει ἀβάπτιστα· θὰ διεμαρτύρετο δὲ διὰ τὴν παράτασιν τῆς καταστάσεως ταύτης.

»Ἡ ἐπιτροπεία ἀφίκετο εἰς Σοφίαν τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ, τῇ ἐπομένῃ δὲ ἐγένετο δεκτὴ εἰς ἀκρόασιν ὑπό τε τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν, τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας μὴ εὐκαιρήσαντος νὰ δεχθῇ αὐτήν.

»Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Πετκώφ, εἰς ἀπάντησιν τῶν ὑπὸ τῆς ἡμετέρας ἐπιτροπείας λεχθέντων, ἐδήλωσεν ὅτι, τὸ μὲν σχολικὸν ζήτημα ἐλύθη τελειωτικῶς διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ 10 ἄρθρου τοῦ περὶ δημοσίας ἐκπαιδεύσεως νόμου, τὸ δὲ ζήτημα τῶν μητροπολιτῶν κανονισθήσεται διὰ νόμου, ὃν λίαν προσεχῶς θὰ ὑποβάλῃ τῇ Βουλῇ πρὸς ἐπιψήφισιν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῶν ἁρπαγεισῶν ἐκκλησιῶν, τοῦτο λυθήσεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκθέσεως, ἣν, ἡ συσταθεῖσα ὑπὸ τῆς Κυβερνή-

σεως καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐργαζομένη ἐπιτροπὴ, θὰ ὑποβάλῃ τῷ ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ.

»Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐξωτερικῶν κ. Στάντσωφ ἐδήλωσε τῇ ἐπιτροπείᾳ ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, διὰ τῶν διακοινώσεών Του πρὸς τὰς Μεγάλας Δυνάμεις καὶ διὰ τῶν ἐπεμβάσεων, ἃς ζητεῖ, οὐδὲν θὰ κατορθώσῃ· διότι ἡ Βουλγαρία οὔτε ἐδέχθη οὔτε δεχθήσεταί ποτε ἐξωτερικὴν ἐπέμβασιν· καθ' ὅλου δὲ ὁ ὑπουργὸς ἠθέλησε διὰ τῶν λόγων του νὰ ὑποδείξῃ ὅτι πᾶσα ἐνέργεια τῶν Πατριαρχείων διὰ τὰ ζητήματα δέον νὰ γίνηται ἀμέσως καὶ κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν Βουλγαρικὴν Κυβέρνησιν. . . . . ».

ΔΙΩΓΜΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

Ἔκθεσις Μητροπολίτου Βοδενῶν.

Παναγιώτατε δέσποτα,

Ἀνιαρὸν καθῆκον ἐπιτελῶν, προάγομαι, μετὰ βαθυτάτου ψυχικοῦ ἄλγους, νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς ὑμετέρας Θειοτάτης καὶ προσκυνητῆς μοι Παναγιότητος, ὅτι οἱ ἐπάρατοι ἐχθροὶ τῆς ὀρθοδοξίας ἐβύθισαν, περὶ τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου τῆς 24 λήξαντος μηνός, εἰς ἄρατον λύπην καὶ βαθύτατον πένθος ἀρκετὰς οἰκογενείας τοῦ ὀρθοδόξου χωρίου Τεχόβου τῆς ταπεινῆς μου παροικίας, ἀπέχοντος ἐντεῦθεν 2 1)2 περίπου ὥρας· διότι, ἐννέα κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου, ἅτε μαστιζόμενοι ὑπὸ τῆς ἀλγεινῆς ἐνδείας, ἀψηφήσαντες πάντα φόβον καὶ κίνδυνον, ἐξῆλθον εἰς τὸ παρακείμενον τῷ χωρίῳ δάσος, ἄλλος μὲν πρὸς ξύλευσιν, ἄλλος δὲ πρὸς ἄλλας ἐργασίας· ἐκεῖ δὲ ἐνέτυχον τοῖς πτωχοῖς τούτοις κομῖται βούλγαροι, οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν γειτονικῶν σχισματικῶν χωρίων Κρουντσέλ, Σρακίν, Πότσεπ κ. λ., οἵτινες. συλλαβόντες καὶ δέσκαντες τοὺς δυστυχεῖς, ἀπεμάκρυναν τοῦ χωρίου περισσότερον καὶ ἐκεῖ πάντας ἀνηλεῶς καὶ ἀπανθρώπως κατέσφαξαν διὰ μαχαιρῶν καὶ πελέκεων, καὶ οὕτως ἀπωρφάνισαν τὰ θεοστυγῆ ταῦτα ἀνθρωπόμορφα τέρατα οἰκογενείας ὁλοκλήρους, ὡς στερήσαντα τοὺς μόνους αὐτῶν προστάτας.

Οἱ ὑπὸ τὸ δολοφονικὸν θέριστρον πεσόντες δυστυχεῖς Τεχοβῖται ὠνομάζοντο Ἀναστάσιος Κέτσης ἡλικίας 45 ἐτῶν, καταλιπὼν χήραν σύζυγον μεθ' ἑπτὰ ὀρφανῶν κορασίδων, Χρῆστος Δούμου Τούμπης διατρέχων τὸ 35 ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ ἀφίνων σύζυγον καὶ δύο κοράσια, Ἀντώνιος Γεώργη Λιάκης ἄγων τὸ 50 ἔτος καὶ ἐγκαταλιπὼν γυναῖκα καὶ υἱόν, Γεώργιος Ἀντώνη, υἱὸς τοῦ ἀνωτέρω, διατρέχων τὸ 15 ἔτος τῆς ἡλικίας του, Τρύφων Πέτρου Μπληζνάκης ἀφίνων σύζυγον μετὰ δύο ὀρφανῶν κορασίδων καὶ υἱῶν, Νούσιος Κωνσταντῖνος Καραγιάννη ἡλικίας 15 ἐτῶν, Δημήτριος καὶ Γιῶσκους, αὐτάδελφοι διατρέχοντες ὁ μὲν τὸ 45 ἔτος, ὁ δὲ τὸ 25, ἀμφότεροι δὲ ἔγγαμοι καὶ πατέρες τεσσάρων παίδων, καταλιπόντες πρὸς τοῖς ὀρφανοῖς αὐτῶν καὶ γηραιοὺς γονεῖς.

Φαντάζεσθε, Παναγιώτατε Δέσποτα, εἰς ὁποῖον βαθμὸν ἀπελπισίας καὶ ἀπογοητεύσεως εὑρίσκονται, ἕνεκα τοῦ στυγεροῦ καὶ φρικτοῦ τούτου ἀνοσιουργήματος, ἅπαντες ἀνεξαιρέτως οἱ χριστιανοὶ τοῦ χωρίου Τεχόβου καὶ ἰδίᾳ αἱ τὸ καίριον τραῦμα ὑποστᾶσαι ἐννέα οἰκογένειαι, αἵτινες, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ὑποστηριχθῶσι καὶ παραθαρρυνθῶσι προσηκόντως καὶ ὑπὸ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας, διότι αἱ ἐντεῦθεν χορηγηθεῖσαι αὐταῖς ὑλικαὶ συνδρομαὶ καὶ βοήθειαι δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰ μὴ μόνον ἐλάχιστον μέρος τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν νὰ καλύψωσι καὶ θεραπεύσωσιν. . . . .

Ἐπὶ τούτοις κτλ.

Ἐν Βοδενοῖς τῇ 4 Δεκεμβρίου 1906.

Τῆς ὑμετέρας θειοτάτης καὶ προσκυνητῆς μοι Παναγιότητος

ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς

† **ὁ Βοδενῶν ΣΤΕΦΑΝΟΣ**

Ἔκθεσις Μητροπολίτου Μελενίκου.

Παναγιώτατε δέσποτα,

Χθὲς, μικροῦ δεῖν, στῖφος Βουλγάρων λῃσταναρτῶν, ὑπὸ τὸν διαβόητον ἀρχηγὸν αὐτῶν Σαντάνσκην, ἐπωφελούμενον τῆς πυκνῆς ὁμίχλης, ἥτις κατὰ μικρὰ διαλείμματα ἐκάλυπτε τὴν πόλιν Μελενίκου, τοὺς πέριξ αὐτῆς λόφους καὶ ἀρκετὴν περιοχὴν, θὰ ἐπετίθετο κατ' αὐτῆς τῆς πόλεως καὶ θὰ ἐπέφερεν ἴσως τὴν τελείαν καταστροφὴν αὐτῆς, τῆς μόνης, μονωτάτης, νησίδος ὀρθοδόξου ἐν μέσῳ ὠκεανοῦ σχισματικοῦ. Ὡς στρατηγικὸν δὲ μέσον ἐξέλεξαν, ὅπως, ἐπιτιθέμενοι τοῦ κατὰ τὴν 12 ὥραν τῆς ἑσπέρας τουρκιστὶ ἐπιστρέφοντος ἐκ Σερρῶν καὶ ἐκ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Δεμίρ-Ἰσσαρίου κερβανίου τῆς πόλεως, τοῦ τροφοδοτοῦντος καὶ αὐτὴν καὶ τὰ πέριξ χωρία, φονεύσωσι τοὺς κυρατζίδες καὶ ἐπὶ τῶν ζώων, 40—50 τὸν ἀριθμὸν, ἱππεύοντες νὰ εἰσέλθωσιν ὡς ἀγωγιᾶται, ὑπὸ τὴν ὁμίχλην καὶ τὸ σκότος, εἰς τὴν πόλιν καὶ παραδώσωσιν αὐτὴν εἰς τὰς φλόγας καὶ εἰς τὴν σφαγήν. Διότι, περὶ τὴν 12 1]2 ὥραν τῆς ἑσπέρας, μόλις πέντε λεπτὰ ἔξω τῆς πόλεως, τρία δὲ μόλις ἀπὸ τοῦ στρατιω-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ІМЕНІ...

τικοῦ σταθμοῦ, πολυάριθμοι ἐπέπεσαν κατὰ τῶν κυρατζίδων, ἀλλ' εὐτυχῶς δύο μόνον προσέβαλον, ἐξ ὧν ὁ εἷς, Ἰωάννης Στόϊκος Μπεχλεβᾶνος ὀνόματι, ἔπεσεν ἀμέσως νεκρός, ὁ δὲ ἕτερος Χρῆστος Τσέκος, καιρίως τραυματισθείς, πνέει τὰ λοίσθια, τῶν λοιπῶν διὰ τῆς φυγῆς σωθέντων καὶ εἰσελθόντων εἰς τὴν πόλιν. Ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ κρότου τῶν ὅπλων, ἡ πόλις ἅπασα κατελήφθη ὑπὸ πανικοῦ καὶ δὲν ἐγνώριζέ τις τίνα νὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ παρὰ τίνος νὰ μάθῃ τὰ διατρέχοντα. Μόλις δὲ μετὰ παρέλευσιν ἀρκετῆς ὥρας κατωρθώθη νὰ ἀποσταλῇ μικρὸς ἀριθμὸς στρατιωτῶν πρὸς καταδίωξιν τῶν κακούργων, ἀλλὰ καὶ οὗτοι, ἐκ τοῦ πυρὸς τῶν πολυαρίθμων κομιτῶν, ἠναγκάσθησαν νὰ στρέψωσιν ὀπίσω. ἀφίσαντες ἀνενοχλήτους αὐτοὺς νὰ ἀναχωρήσωσιν. Ἰδού, Παναγιώτατε, ὁ λόγος δι' ὃν ἐτηλεγράφησα τὴν πρωΐαν ἐπικαλεσάμενος τὴν ἄμεσον προστασίαν τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας. Ἀπὸ τῆς αὐγῆς σήμερον, ἡ ταπεινή μου Μητρόπολις κατεκλύζετο ὑπὸ χριστιανῶν κατεπτοημένων καὶ ἐπικλουμένων τὴν βοήθειαν καὶ προστασίαν μου. Διὰ τακριρίου ἐζήτησα ὅπως τοὐντεῦθεν οἱ κυρατζίδες συνοδεύωνται ὑπὸ στρατιωτῶν καὶ χωροφυλάκων καὶ μοὶ ὑπεσχέθησαν ὅτι θὰ ἐκτελέσωσι τὴν παράκλησίν μου. Μόλις δὲ μετὰ τὴν κηδείαν τοῦ ὡς ἄνω λεχθέντος θύματος τῆς θηριωδίας τῶν ἐχθρῶν τῆς Ὀρθοδοξίας μακαρίτου Ἰωάννου Στοΐκου, τελεσθεῖσαν περὶ τὴν 10 ὥραν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν διὰ τοῦ ἐπικηδείου, προσεπάθησα οὐχὶ ὅπως θρηνήσω τὸν νεκρὸν ἢ παραστήσω τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς, ἀλλ' ἵνα δι' ἐπιχειρημάτων ἐκ τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν θρησκείας καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας παρηγορήσω καὶ ἐνθαρρύνω τοὺς Μελενικίους, ὠχροὺς πάντας οὐχὶ τόσον ἐκ τῆς ἀδίκου ἀπωλείας ἑνὸς ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ, ὅσον ἐκ τοῦ θράσους καὶ τῆς τόλμης τῶν ἀνταρτῶν εὑρισκομένων εἰς τὰ πρόθυρα τῆς πόλεως, διελύθησαν τὰ πλήθη μὲ τὴν χρηστὴν ἐλπίδα ὅτι, ἡ φιλόστοργος μήτηρ Ἐκκλησία, δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ πιστὰ αὐτῆς καὶ ἀφωσιωμένα τέκνα εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, ἀλλά, τῇ πατρικῇ προστασίᾳ τοῦ μεγαθύμου Ἄνακτος ἡμῶν, θὰ φροντίσῃ περὶ τῆς σωτηρίας τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας αὐτῶν.

Ἐπὶ τούτοις κτλ.

ἐλάχιστος καὶ ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
καὶ προθυμότατος θεράπων
† **ὁ Μελενίκου** ΑΙΜΥΛΙΑΝΟΣ

ἐν Μελενίκῳ
τῇ 27 Νοεμβρίου 1906.

ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΕΝ ΕΥΣΕΒΕΙ ΤΗ ΠΙΣΤΕΙ ΤΕΛΕΙΩΘΕΝΤΩΝ

Πενταμήνου συμπληρουμένου μετὰ δεκαπενθήμερον ἀπὸ τῶν φονικῶν ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ σκηνῶν, ὀλίγα μνημόσυνα πανδήμως ἐτελέσθησαν, ὧν ἐποιησάμεθα μνείαν, καθ' ὅσον ἡμῖν ἐγίνοντο γνωστά. Βραδέως ἐλάβομεν ἐκ Νέας Ὑόρκης τὴν καλλίστην «Ἀτλαντίδα», ἐξ ἧς ἐμάθομεν ὅτι καὶ δύο ἕτερα μνημόσυνα ἐτελέσθησαν ὑπὸ τῶν ἐν Ἀμερικῇ ὁμογενῶν, τῇ 5 νοεμβρίου παρελθόντος ἐν South Framingham τῆς **Μασσαχουσέτης,** ἱερουργοῦντος τοῦ πανοσιολ. ἀρχιμανδρίτου καὶ προϊσταμένου τῆς ἐν Μάντζεστερ ὁμοεθνοῦς κοινότητος κ. Ἀμβροσίου Παρασχάκη, τοῦ καὶ λόγον κατάλληλον ἐκφωνήσαντος πρὸς τοὺς εὐαρίθμους ἐκεῖ ἕλληνας, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καταγομένους ἐκ Κοριστᾶς — καὶ τῇ 12 τοῦ νοεμβρίου ἐν **Φιλαδελφείᾳ,** καθὼς εἴδομεν προαγγελλόμενον. — Ἐξ ἐφημερίδος ὡσαύτως ἐμάθομεν ὅτι καὶ ἡ ἐν **Ταϊγανίῳ** τῆς Ρωσσίας φιλογενὴς ἑλληνικὴ κοινότης ἀπέτισε τὸν φόρον τῆς εὐλαβείας αὐτῆς καὶ τοῦ θυμασμοῦ πρὸς τοὺς ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως σφαγιασθέντας, συνελθοῦσα ἐν τῷ πενθίμως διακοσμηθέντι ναῷ αὐτῆς, ἐν ᾧ, τῇ 12 λήξαντος, ὁ πανοσιολ. ἀρχιμανδρίτης καὶ ἐπίτροπος τοῦ Παναγίου Τάφου κ. Ἰουβενάλιος ἱερούργησε σὺν τοῖς ἱερεῦσι τῆς κοινότητος, τελέσας ἱερὸν μνημόσυνον.

Ἐὰν ἔτι μένωσί τινες ἀποικίαι καὶ μητροπόλεις ὑστεροῦσαι ἐν τῇ ἐπιτελέσει τοῦ πρὸς τοὺς ἐν πίστει τελειωθέντας καθήκοντος, ἔχουσι καιρὸν ὅπως ἐπιδείξωνται τὸ ἔμφυτον, οὐ διδακτόν, αἴσθημα κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἑξαμηνίας ἀπὸ τῶν φονικῶν τῆς Ἀγχιάλου σκηνῶν. Ἀπεκδεχόμεθα δὲ τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ θαυμασμοῦ τούτου καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν ἀγήρω μνήμην τῶν ἐν Κυρίῳ κοιμηθέντων, οἵτινες ἐτίμησαν τὸ τοῦ ὀρθοδόξου ἕλληνος ὄνομα.

ΤΑ ΤΕΚΜΗΡΙΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΙΚΗΣ ΣΥΜΠΑΘΕΙΑΣ, ἅπερ ἀπὸ πέντε μηνῶν ἐπιδεικνύουσιν ὑπὲρ τῶν προσφύγων οἱ ὀρθόδοξοι ἕλληνες, οἱ ἔν τε τῇ κραταιᾷ τουρκικῇ αὐτοκρατορίᾳ καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ οἱ ἐν Ἀμερικῇ, συναθροίζοντες ἐράνους πρὸς ἀνακούφισιν τῆς ὑλικῆς δυσπραγίας τῶν ἐξ Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας καὶ Βουλγαρίας φυγόντων ὁμογενῶν, ἀπήνεγκον μέν τι ποσόν, οὐχὶ οἷον προσεδοκῶμεν. Καὶ τῶν προσφύγων οἱ πλείονες ὀλίγης ἔτυχον βοηθείας καίτοι σὺν τοῖς χρήμασι καὶ ἐνδύματα προσηνέχθησαν, ἀλλὰ πολλοὶ μένουσι

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΕΛΕΝΙΚΟΒΑ

σχεδὸν ἀβοήθητοι. Πρὸς τοὺς ὀλίγους ἐν Κωνσταντινουπόλει μένοντας τὸ Πατριαρχεῖον ἡμῶν διένειμε μέχρι τῆς 30 νοεμβρίου λήξαντος 1526 περίπου λίρας τουρκικάς. Διανεμομένου δὲ τοῦ δεκεμβρίου, πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξοις ἐπιβάλλεται ἡ συναντίληψις, ἡ βοήθεια, ἡ ἀρωγὴ πρὸς τοὺς ἀτυχεῖς ἡμῶν ἀδελφούς, ὧν πρέπει ν' ἀνακουφίσωμεν τὴν θλῖψιν ἐπὶ τῇ διαπαντὸς ἴσως ἀπωλείᾳ τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, ἅτινα ἐκέκτηντο.

Κατὰ τὴν λήγουσαν ἑβδομάδα ἀπέστειλεν εἰς τὴν **Μ. Ἐκκλησίαν** ἡ φιλότιμος ὁμογενὴς κοινότης **Κίου** τῆς μητροπόλεως Νικαίας 87 καὶ ἡμίσειαν λίρας τουρκικὰς ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς μισαδελφίας τῶν λεγομένων χριστιανῶν τῆς Ἀνατολ. Ρωμυλίας καὶ Βουλγαρίας—ἡ ἱερὰ μητρόπολις **Σάμου** 1918 γρόσια σαμιακὰ — ἡ φιλογενὴς καὶ πατρώζουσα ἑλληνικὴ κοινότης **Κοζάνης** 40 λίρας τουρκικάς, ὧν τὴν μίαν ὁ πανιερ. μητροπολίτης, μίαν ἡ ἄρτι συστηθεῖσα γυναικεία ἐν Σερβίοις Ἀδελφότης, μίαν ἡ Ἀδελφότης Καταφυγίου, μίαν ἡ Ἀδελφότης «Ἀγάπη» ἐν Βελβενδῷ, ἡμίσειαν ἡ γυναικεία Ἀδελφότης Κοζάνης, καὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐν Κοζάνῃ ἑλληνικοῦ γυμνασίου.—Μετ' ἐπαίνων ἐπίσης ἀναγράφομεν τὴν ἐκ φράγκων χρυσῶν τετρακοσίων εἰσφορὰν τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν **Λειψίᾳ ἑλλήνων,** οὗ πρόεδρός ἐστιν ὁ δόκιμος φιλόλογος κ. Σπ. Μωραΐτης.—Ἐξ ἐφημερίδων ἐμάθομεν ὅτι οἱ ἐν South Framingham τῆς **Μασσαχουσέτης** ὀλίγοι ἕλληνες, συλλέξαντες, ἀπέστειλαν 150 φράγκα τῷ σεβ. μητροπολίτῃ Ἀθηνῶν.—Εὐγνωμόνως ἐπίσης θέλουσι μάθει βεβαίως οἱ ταλαιπωρούμενοι ὁμογενεῖς ὅτι ὁ μὲν σεβασμ. ἀρχιεπίσκοπος **Σιναίου κ. Πορφύριος** προσήνεγκε φράγκα 1000—οἱ ὀρθόδοξοι τῆς ἐπαρχίας Σηλυβρίας 1296 γρόσια—ἡ δὲ ἐντεῦθα **Ἀδελφότης τῶν νεωκόρων** τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς γρόσια 190 (φράγκα 40).

Ἀλλ' ἐνταῦθα δέον ν' ἀναγραφῇ καὶ νὰ γνωσθῇ μετὰ συγκινήσεως τὸ διδακτικὸν πολλοῖς παράδειγμα τῆς πατρωζούσης δεσποσύνης **Κλεοπάτρας Ν. Φωτιάδου,** συλλεξάσης ἐξ ἐράνων μεταξὺ γνωρίμων καὶ συγγενῶν γρόσια 2268 (λίρας 21). Αἱ εὐχαὶ τῆς Α. Θ. Π. διεβιβάσθησαν τῇ φιλανθρώπῳ καὶ φιλογενεῖ κόρῃ δι' ἰδίας ἐπιστολῆς.

*

Αἱ Ἀδελφότητες τῆς ἐπαρχίας Σερβίων καὶ Κοζάνης—ὡς πρὶν αὐτῶν ἡ τῶν ἐν Σηλυβρίᾳ ἑλληνίδων Ἀδελφότης—παρέχονται λαμπρὸν ἑαυτὰς ὑπόδειγμα τοῦ καθήκοντος τῶν ἀγαθοεργῶν παρ' ἡμῖν ἑταιριῶν καὶ συλλόγων πρὸς τοὺς πάσχοντας. Ἐὰν καθ' ἕκαστον ἔτος, ἐπὶ ταῖς ἐφεστηκυίαις δεσποτικαῖς ἑορταῖς, πολλὴ γίνηται προτροπὴ πρὸς ἀντίληψιν τῶν ἀπόρων καὶ πενήτων, ἐκκλήσεις δ' ἐκδίδωσιν αἱ Ἀδελφότητες ἐπικαλούμεναι τὴν τῶν δυναμένων πρὸς τοὺς ἀδυνάτους συμπάθειαν, καὶ πολλάκις σωματεῖα μόλις ἄλλοτε ἀκουόμενα πατάγους ἐπιτηδεύωσι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπὶ τῇ γενομένῃ πομπωδῶς διανομῇ ποσῶν εὐτελῶν, οἱ διὰ τὸ κλέος τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους παθόντες εἰσὶν ἄξιοι νὰ ἐλκύσωσι τὰς συμπαθείας τῶν ἀποτελούντων τὰς Ἀδελφότητας. Οἱ διοικοῦντες αὐτὰς ἔχουσι χρέος ἵνα καὶ ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς βουλγαρικῆς μισαδελφίας φροντίσωσι. Δύο τρεῖς τῶν ἐνταῦθα Ἀδελφοτήτων ἔπραξαν τὸ καθῆκον αὐτῶν τὸ ἱερόν. Αἱ οὐχὶ εὐποροῦσαι Ἀδελφότητες Σηλυβρίας, Κοζάνης, Βελβενδοῦ καὶ Καταφυγίου προβάλλουσιν ἑαυτὰς ὑπογραμμὸν φιλανθρωπίας ἐθνοφιλήτου πᾶσι τοῖς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τοῖς ἐντεῦθα ἀγαθοεργοῖς σωματείοις· **Ὑπὲρ τῶν προσφύγων καὶ τῶν πασχόντων ὀλίγα, δυστυχῶς, ἐπράξαμεν.**

*

Δέον ἐνταῦθα νὰ σημειωθῇ, χάριν τοῦ δικαίου, χάριν τῆς ἀκριβείας, ὅτι οἱ τῆς «Ἐκκλήσεως» τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας προθύμως ἑνωτισθέντες ἁγιορεῖται κελλιῶται προσήνεγκον τὰς προσενεχθείσας εἰς τὸ Ἐθνικὸν ταμεῖον τριάκοντα λίρας οὐχὶ ὡς ἔρανον τῶν κελλίων, ἀλλ' ὡς ὁσίαν καὶ ἐθνοπρεπῆ προσφορὰν τῆς **Ἀγαθοεργοῦ τῶν κελλιωτῶν ἀδελφότητος.** Οἱ ἀπομεμακρυσμένοι τῆς κοινωνικῆς τύρβεως ὁσιώτατοι κελλιῶται μοναχοί, οἱ σιτιζόμενοι οὐχὶ ἀπὸ κοινῶν ταμείων ἱερῶν μονῶν, ἃς ἡ τῶν πατέρων καὶ προγόνων ἡμῶν εὐσέβεια πρὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ αἰώνων ἐπροίκισε διὰ κτημάτων προσοδοφόρων, ἀλλ' ἀποζῶντες ἐκ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτῶν, οἱ ἐν καλύβαις πτωχαῖς οὐχὶ σπανίως μετὰ δυσκολίας ποριζόμενοι τὸν ἄρτον αὐτῶν, ἔδειξαν ὅτι κατανοοῦσι πληρέστατα τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ φιλάνθρωπον, εὐεργετικήν, ἀξίαν τοῦ ὀρθοδόξου μοναχοῦ ἀποστολήν. Ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις οἱ διὰ τὴν ἁγιότητα τοῦ βίου καὶ τῆς πολιτείας ἐπιφανεῖς μοναχοί, κατερχόμενοι ἀπὸ τῶν ἐρήμων εἰς τὰς πόλεις, ἐστήριζον ἐν τῇ πίστει τῇ ὀρθοδόξῳ τοὺς κλονιζομένους, τοὺς παραπατοῦντας, τοὺς ἐν πειρασμοῖς χειμαζομένους. Ἐν τῷ διωγμῷ, ὃν ὑφίστανται σήμερον οἱ ὀρθόδοξοι, κατέρχονται οἱ ἁγιορεῖται μοναχοὶ πρόθυμοι καὶ ἕτοιμοι νὰ βοηθήσωσι τῇ μητρὶ Ἐκκλησίᾳ, τῇ βοηθούσῃ καὶ τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ πάσχοντας, τοὺς ἀφαιρουμένους τὰς οὐσίας, τοὺς ἐν ὀρφανίᾳ ζῶντας, τὰς ἐν χηρείᾳ διαγούσας. Μετὰ τὴν γεραρὰν βασιλικὴν καὶ πατριαρχικὴν

τοῦ **Βατοπαιδίου** μονήν, ἡ **Ἀγαθοεργὸς τῶν κελλιωτῶν ἁγιορειτῶν Ἀδελφότης** ἀπέδειξε τὴν ὑπὲρ τῶν πασχόντων ὀρθοδόξων ἱερὰν ἀποστολὴν τοῦ μοναχικοῦ βίου. **Ἀλλ' ἐν τῷ κλίματι τοῦ Οἰκουμενικοῦ πατριαρχικοῦ Θρόνου ὑπάρχουσι καὶ πολλαὶ ἄλλαι μοναί.**

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερὰ Σύνοδος. — Τῷ ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίτῃ Σηλυβρίας κ. Διονυσίῳ ἐχορηγήθη συνοδικῶς ἡ ἄδεια τῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ μεταβάσεως ἕνεκα τῶν ἑορτῶν.

Ἐπάνοδος εἰς τὰ πάτρια. — Ἠγγέλθη τηλεγραφικῶς ἐκ Μελενίκου ὅτι τὰ χωρία Μίτινον καὶ Σιρμπάνι, ἀποπτύσαντα τὸ σχίσμα τὸ βουλγαρικὸν, εἰς ὃ εἶχον ὑποταχθῇ ὑπὸ τὸν φόβον τῶν ἔξωθεν ἐπιδρομέων, ἐπανῆλθον εἰς τὰ πάτρια.

Κοινὴ συνεδρία.—Καθὼς τῇ παρελθούσῃ παρασκευῇ, οὕτω καὶ χθὲς συνῆλθον εἰς συνεδρίαν κοινὴν ἡ ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον ἐπὶ μακρὸν διασκεψάμενα περὶ ὑποθέσεων πολλῆς σπουδαιότητος.

Μητρόπολις Τυρολλόης. —Ἡ δημογεροντία Τυρολλόης ὑπέβαλε τηλεγραφικῶς καὶ δι' ἀντιπροσώπων τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἀνασυγκροτήσει τῆς μητροπόλεως Τυρολλόης καὶ Σεργεντζίου.

Μητρόπολις Παραμυθίας. — Ἠγγέλθη τῇ Ἐκκλησίᾳ τηλεγραφικῶς ὑπὸ τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου ἡ ἐγκαίρως εἰς τὴν ἕδραν τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἄφιξις καὶ ἡ θερμὴ δεξίωσις, ἧς ἔτυχεν ἀπὸ μέρους τῶν ὀρθοδόξων.

Ἐπίσημοι ἐπισκέψεις.—Τῇ πέμπτῃ ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ἡ Α. Ἐξ. ὁ παρὰ τῇ Ὑψ. Πύλῃ νέος πρεσβευτὴς τῆς Αὐστροουγγαρίας κόμης Παλαβιτσίνη, γενόμενος δεκτὸς μετὰ τῶν εἰθισμένων ἐπὶ τῇ πρώτῃ ταύτῃ ἐπισκέψει τιμῶν.

Νεοπαγεῖς ἑλληνικαὶ κοινότητες.—Ὁμογενεῖς ἀξιόπιστοι χορηγοῦσιν ἡμῖν εὐφροσόνους εἰδήσεις περὶ κοινοτήτων ἑλληνικῶν ὀρθοδόξων, ἄρτι συνιστωμένων ἐν Μικρασίᾳ, εἰς μέρη, ἐν οἷς ἐθαλλε πρὸ αἰώνων ὁ χριστιανισμός. Ἐφ' ὅσον, ὑπὸ τὴν πατρικὴν πρόνοιαν καὶ τὴν πρὸς τοὺς ὑπηκόους εὐμένειαν καὶ στοργὴν τοῦ ἄνακτος ἡμῶν εὐκολύνονται αἱ συγκοινωνίαι, νέαι δὲ ὁδοὶ, κατὰ τὰς προόδους τῆς ἐπιστήμης, συνδέουσιν ἐπαρχίας καὶ πόλεις τῆς κραταιᾶς τῶν ὀσμανιδῶν αὐτοκρατορίας, χωρία δὲ πρὸ μικροῦ ἀνάξιον λόγου πληθυσμὸν ἔχοντα μεταβάλλονται εἰς κωμοπόλεις, ὁμογενῶν κοινότητες ἐκεῖ συγκροτοῦνται καὶ σχολὴ καὶ ναὸς ἱδρύεται, συγκρατῶν τὰς ἀρτιπαγεῖς ὁμογενεῖς κοινότητας. Τοιαύτη ἐντὸς χρόνου βραχέος συνεστάθη ἐν Ἀφιὸν Καρὰ Χισὰρ, ὅπου μόλις τριάκονται οἰκογένειαι ὀρθοδόξων διαβιοῦσιν· ἀλλ' αὐταὶ, καθ'ἱερὰν τῶν προγόνων παράδοσιν, ἵδρυσαν μικρὸν εὐκτήριον μετὰ συνημμένου στοιχειώδους σχολείου, καὶ διδάσκαλον μετεπέμψαντο τὸν αὐτὸν καὶ ἱερέα, πολλῶν ἐπαίνων ἄξιαι οὖσαι. Οἱ τοιουτοτρόπως τὴν πάτριον πίστιν περιέποντες καὶ τηροῦντες ἐπισπῶνται τὰς εὐχὰς τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Συλλυπητήρια τῇ Α. Θ. Παναγιότητι.— Κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα συνελυπήθησαν τῇ Α. Θ. Π. τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ αὐτοῦ Σταματίου οἱ μητροπολῖται Ἡρακλείας, Λήμνου καὶ Χαλδείας καί τινες τῶν ἐν Ἑλλάδι λογίων.

Μητρόπολις Δρυϊνουπόλεως.— Εἰς αἰτιάσεις τινας τῶν κατοίκων Βοστίνης (τῆς μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως καὶ Δελβίνου) κατὰ τοῦ αὐτόθι ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου πρεσβυτέρου καὶ οἰκονόμου κ. Ἀναστασίου διαταχθεὶς οὗτος ὑπέβαλε συνοδικῶς τὴν ἀπολογίαν αὐτοῦ. Αὕτη ἐκρίθη ἐπαρκής.

Ὀνοματικαὶ ἑορταί. — Τῇ τρίτῃ, μνήμῃ τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος, ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη τηλεγραφικῶς τῷ τὴν ὀνοματικὴν αὐτοῦ ἑορτὴν ἄγοντι μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ πρώην Ἀντιοχείας, ὡς καὶ τῷ ἐπίσης ἑορτάζοντι πανιερ. μητροπολίτῃ Βελλᾶς καὶ Κονίτσης· ἠὔξατο δὲ τὰ δέοντα τῷ τε ἐνδοξ. Σπ. Λαζαρίδῃ ἐφέντῃ καὶ διὰ τοῦ ἱερολ. τριτεύοντος τῷ βοηθῷ καπικεχαγιᾷ τῶν Πατριαρχείων κ. Σπυρίδωνι Κωνσταντινίδῃ — τῇ ἐπιούσῃ δὲ, τετάρτῃ, διεβίβασε συγχαρητήρια τῷ ἑορτάζοντι θεοφ. ἐπισκόπῳ Συννάδων κ. Εὐγενίῳ διὰ τοῦ ἱερολ. δευτερεύοντος· συνεχάρη δὲ τηλεγραφικῶς τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ Βανιαλούκας καὶ Βιχάτς κ. Εὐγενίῳ καὶ τῷ ἐν Σόφιᾳ ἀντιπροσώπῳ τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐ.γ Ζαλοκώστᾳ—χθὲς δὲ τὰς

πατριαρχικὰς εὐχὰς ἡρμήνευσε τῷ ἑορτάζοντι ἐξ. ἰατρῷ Λευθεράκῃ πασῇ ὁ ἱερολ. δευτερεύων κ. Ἀθηναγόρας.

Πατριαρχικὰ γραφεῖα.—Ὑπὸ τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου διωρίσθη βοηθὸς ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ πατριαρχικοῦ πρωτοκόλλου ὁ ἐκ τῶν καλλίστων τελειοφοίτων τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς κ. Σ. Φουρτουνιάδης, διατηρῶν ἅμα, χωρὶς ἐπιμισθίου, τὰ καθήκοντα γραμματέως τῆς ἐπὶ τῶν γραφείων Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ ἐράνου.

Ἀρχιγένεια ἐκπαιδευτήρια.—Μέλος τῆς ἐφορίας τῶν Ἀρχιγενείων ἐκπαιδευτηρίων, ἀντὶ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Σ. Μουράτη, διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου ὁ ἑλλ. ἰατρὸς κ. Ν. Ἰσ. Φερμάνογλους.

Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες.—Ἀπὸ δεκαπέντε σχεδὸν ἡμερῶν δύο ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες ἐκπατρισθεῖσαι—καθὼς ἡ «Πατρὶς» τοῦ Βουκουρεστίου—καὶ τόπον μεταλλάξασαι διαμονῆς ἤρξαντο συνεχίζουσαι τὴν κοινωφελῆ τῆς δημοσιογραφίας ἀποστολὴν ἐν ἑτέραις χώραις, ἐγκαταλιποῦσαι τὴν Ρουμανίαν. Ἡ μὲν τούτων, ἡ πλουσιωτέρα, κατέφυγεν εἰς Βρασσοβὸν τῆς Οὐγγαρίας, ἡ «Ἶρις»—ἡ δὲ, νεωτέρα, ἔθηκεν ἑαυτὴν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων τῆς ὁμοδόξου καὶ κραταιᾶς τῶν ῥώσσων αὐτοκρατορίας, ὁ «Κόσμος». Ἡ ἐφημερὶς αὕτη, εἰς μέγα σχῆμα, ἐκδίδοται ἐν Ὀδησσῷ, διευθυντὴν μὲν ἔχουσα τὸν ἑλλόγ. κ. Π. Κωνσταντινίδην, ἀρχισυντάκτην δὲ τὸν γνωστὸν ἐπίσης ἐν τῷ δημοσιογραφικῷ κόσμῳ κ. Θ. Μοσχόπουλον. Τὴν ὕλην παρέχει τοῖς ἀναγνώσταις αὐτοῦ ὁ «Κόσμος» ἐκλεκτὴν, ἀναγινώσκεται δ' εὐχαρίστως, κεκτημένος καὶ καλοὺς ἀνταποκριτὰς ἐκ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς.—Ἡ «Ἶρις», τεσσαρακοστὸν δεύτερον ἔτος ὑπάρξεως διανύουσα, ἐκδίδοται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, ἐπαγγέλλεται δὲ νὰ χορηγῇ εἰδήσεις περὶ τῶν ἐν Οὐγγαρίᾳ καὶ Ρουμανίᾳ ὁμογενῶν. Ἄξιοι συγχαρητηρίων οἱ ἐν μέσῳ πεπολιτισμένων καὶ φιλοξένων λαῶν ἀνεπηρέαστως καὶ ἐλευθέρως τὸν ἀγῶνα τὸν δημοσιογραφικὸν ἀναλαμβάνοντες καὶ διεξάγοντες.

Σωματεῖα.—Κατὰ τὰς τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ τελεσθείσας ἐπετείους πανηγύρεις τῶν παρ' ἡμῖν ἀρχαιοτάτων σωματείων, τῆς Φιλοπτώχου εἰς Ταταῦλα Ἀδελφότητος καὶ τῆς ἐν Φαναρίῳ Λέσχης Μνημοσύνης ἐξεπροσώπουν τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ὁ ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Σερκφείμ ἐν τῇ πρώτῃ, καὶ ὁ πανιερ. μητροπολίτης Βάρνης κ. Νεόφυτος ἐν τῇ δευτέρᾳ. Τὰ δύο ταῦτα σωματεῖα διανύουσι τὸ τεσσαρακοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας ἀμφότερα.—Τῇ τρίτῃ, 12 τοῦ μηνὸς, ἦγε τὴν πεντηκοστὴν τουλάχιστον ἐπέτειον τῆς συστάσεως αὐτῆς ἡ ἐν Παλατᾷ Ἀδελφότης Ἅγιος Σπυρίδων.—Τῶν ἀρχαιοτέρων τούτων σωματείων ἡ εὐεργετικὴ ἐπὶ τῆς κοινωνίας ἐπίδρασις ἐστι γνωστή. Τοῦ τρίτου δὲ ἡ ἐν μικρῷ κύκλῳ ἀγαθὴ ἐργασία γινώσκεται νῦν, ὅτε μανθάνομεν ὅτι καὶ μαθητὰς ἀνέλαβε νὰ ἐκπαιδεύῃ δωρεὰν καὶ ξυλάνθρακας νὰ διανέμῃ τοῖς ἀπόροις καὶ πενήτων νὰ τελῇ τὰς κηδείας ἀπὸ ταμείου πενιχροτάτου.

Πατριαρχικὴ ἐπιείκεια.—Αἰτήτει τοῦ ἐν Τζιβαλίῳ ἱεροψάλτου κ. Γ. Βόμβα, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ηὐδόκησε νὰ παράσχῃ συγγνώμην εἰς αὐτὸν, ἀρθείσης τῆς ἐπὶ τῷ πταίσματι ἐπιβληθείσης ποινῆς τῆς ἀργίας.

ΑΘΩΝΙΑΣ

Τοιοῦτον τίτλον φέρει μουσικὸν ἔργον τοῦ γνωστοῦ μύστου τῆς ἐκκλσιαστικῆς καὶ ἐθνικῆς ἡμῶν μουσικῆς μουσικολογιωτάτου κ. Π. Γ. Φιλανθίδου, οὗτινος ἐξεδόθη ἤδη ὁ Α' τόμος καὶ ἐκδίδεται ὁσονούπω καὶ ὁ Β'. Ἡ ἐγνωσμένη εἰς τὸν μουσικὸν κόσμον εἰδικότης τοῦ κ. Φιλανθίδου περὶ τὴν μουσικὴν ἐστὶν ἡ καλλιτέρα περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου ἐγγύησίς τε καὶ σύστασις.

Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων

Ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς ἐφημερίσι τῆς Αἰγύπτου τὸ Γραφεῖον τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας ἐδημοσίευσε πρὸ δεκαπενθημερίας τὴν ἑξῆς δήλωσιν:

«Χθὲς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὁ κ. Γεώργιος Κ. Ζερβουδάκης καὶ οἱ ἐπίτιμοι ἀπεσταλμένοι τοῦ ἱεροῦ κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου γέρων σκευοφύλαξ ἀρχιμανδρίτης Εὐθύμιος καὶ γέρων ἀρχιγραμματεὺς ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος, ὑπέγραψεν πρᾶξιν, καθ' ἣν ὁ εὐγενέστατος κ. Γεώργιος Κ. Ζερβουδάκης ἐχορήγησε τῷ ἱερῷ κοινῷ τοῦ Παναγίου Τάφου δάνειον 60,000 λιρῶν Ἀγγλίας ἐπὶ τόκῳ 2 ο)ο πρὸς λύτρωσιν ἀπὸ τῶν ἕως τοῦδε καταβλιπτικῶν αὐτοῦ χρεῶν. Τὸ δάνειον τοῦτο ἐξοφληθήσεται τοκοχρεωλυτικῶς ἐντὸς δεκαπενταετίας».

Ἐκκλησία Ἑλλάδος

Νέοι ἐπίσκοποι.—Αἱ ὑποδοχαὶ αἱ γενόμεναι τοῖς ἄρτι χειροτονηθεῖσιν ἐπισκόποις ὑπὸ τῶν εὐσε-

βῶν αὐτῶν ποιμνίων ἦσαν πανηγυρικαί. Οἱ πανιερ. ἐπίσκοποι Χαλκίδος κ. Παντελεήμων καὶ Φθιώτιδος κ. Θεόφιλος ἀπῆλθον ἄνευ ἐπισήμου συνοδίας· ὁ πανιερ. Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Γερμανὸς συνεκδήμους εἶχε τόν τε σεβασμ. μητροπολίτην Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητον καὶ τὸν πανιερ. Μεσσηνίας κ. Μελέτιον, ἀφικομένους εἰς Τρίπολιν μετ' αὐτοῦ τῇ 19 νοεμβρίου λήξαντος, δι' ἁμαξοστοιχίας ἐκτάκτου.

Κήρυγμα. — Κατὰ τὴν διανυομένην ταύτην νηστείαν τῶν Χριστουγέννων κηρύττεται τακτικῶς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν τοῖς ἱεροῖς τῶν Ἀθηνῶν ναοῖς, ὧν ἔν τισι κηρύττουσιν ἐπιτυχῶς οἱ ἐφημέριοι, καθὼς ὁ «Ἱερὸς Σύνδεσμος» ἀγγέλλει, ἐπαινῶν τὸν πανιερ. ἐπίσκοπον Οἰτύλου καὶ Γυθείου κ. Παρθένιον δι' ἃς ὑπὲρ τοῦ κηρύγματος τοῦ θείου λύγου καταβάλλει προσπαθείας. Σημειωτέον ὅτι ὁ νομὸς Λακωνικῆς στερεῖται τακτικοῦ ἱεροκήρυκος.

Ἐψηφισμένοι ἐπίσκοποι. — Τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ «Ἱεροῦ Συνδέσμου» κηρύττει «συκοφαντίαν πλασθεῖσαν ὑπὸ ἐνδιαφερομένων προσώπων» τὴν κατηγορίαν ὅτι ὁ ἐψηφισμένος ἐπίσκοπος Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Ἀκάκιος νοσεῖ κατὰ τὸ δόγμα. Τὴν συκοφαντίαν ὑπεστήριξεν ὁμογενὴς ἀναλαβὼν τὴν διόρθωσιν τῶν ἠθῶν τῶν χριστιανῶν. Ὁ ὑφηγητὴς τῆς θεολογίας κ. Κ. Δυοβουνιώτης ἐν ἐντύπῳ δηλώσει ὑπερακολογεῖται πειστικῶς τοῦ θεοφιλ. ἐψηφισμένου Σπάρτης.

Ἐπισκοπὴ Μεσσηνίας. — Μετὰ τριήμερον ἐν Τριπόλει διατριβήν, ἐπέστρεψεν εἰς Καλάμας, ἕδραν τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ, ὁ πανιερ. ἐπίσκοπος Μεσσηνίας κ. Μελέτιος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΙΕΡΙΣΣΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ

Πρὸ ἐννέα ἡμερῶν ἀπεβίωσεν ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὅπου διέμενε νοσηλευόμενος, ὁ **πρόεδρος Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίου Ὄρους Ἰωακεὶμ** Ἀναστασιάδης, ἑξηκοντούτης σχεδόν. Ἐν Μηχανιώνᾳ τῆς Κυζίκου γεννηθεὶς καὶ τυγχάνων ἀνεψιὸς τοῦ μακαρίτου Προκοπίου μητροπολίτου Βερροίας (ὕστερον Κασσανδρείας) ἐξεπαιδεύθη ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ σχολῇ, λαβὼν τὸ πτυχίον τῷ 1876. Ἔκτοτε ὑπηρέτησεν ἐν ἐπαρχίαις καὶ ἔν τινι ρουμανικῇ πόλει ὡς διδάσκαλος καὶ ἐφημέριος· τῷ 1886 διωρίσθη μέγας ἀρχιμανδρίτης τῶν Πατριαρχείων. Ἐχειροτονήθη κατόπιν ἐπίσκοπος Πολυανῆς, ἐκεῖθεν μετετέθη τῷ 1892 εἰς τὴν μητρόπολιν Τιβεριουπόλεως καὶ Στρωμνίτζης καὶ ἀπὸ ταύτης μετὰ ἑπταετίαν εἰς τὴν ἐπισκοπὴν Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίου Ὄρους, ὅπου καὶ πολλῆς ἀπήλαυε τῆς ἀγάπης καὶ συμπαθείας διὰ τὴν ἀγαθότητα καὶ τὸ ἀφελὲς ἐν ἀναστροφῇ.

ΧΩΡΙΣΜΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

Ἐν δυσὶ προηγουμένοις ἄρθροις, κατεστήσαμεν τοὺς ἀναγνώστας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας ἐνημέρους τοῦ σοβαροτάτου καὶ ζωτικοτάτου, διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Δύσεως, ζητήματος τοῦ χωρισμοῦ τῆς Πολιτείας ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ἐπιτελουμένου ὑπὸ τῆς Γαλλίας, «τῆς πρωτοτόκου» ταύτης θυγατρὸς τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας. Καί, ἐν μὲν τῷ φύλλῳ τῆς 10 Δεκεμβρίου 1905, ἐξεθήκαμεν, ἐν τῇ δυνατῇ συντομίᾳ καὶ σαφηνείᾳ, τὰ αἴτια καὶ τὰς ἀφορμὰς τῆς πρὸς τὸν πάπαν ῥήξεως, τῆς καταργήσεως τοῦ Κογκορδάτου, καθὼς καὶ περίληψιν τῶν διατάξεων τοῦ περὶ χωρισμοῦ νόμου τοῦ ἐπιψηφισθέντος ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ Κοινοβουλίου· ἐν δὲ τῷ φύλλῳ τῆς 11 Φεβρουαρίου 1906, παρεθήκαμεν τὴν περὶ τούτου ἐτυμηγορίαν τοῦ πάπα, καταδικάσαντος, ἐπισήμως, τὸν δημοσιευθέντα νόμον, ὡς ὑβριστικὸν πρὸς τὸ θεῖον, ὡς ἀντικείμενον πρὸς τὸ φυσικὸν καὶ διεθνὲς δίκαιον, πρὸς τὸν ὀργανισμόν, τὰ οὐσιώδη δικαιώματα καὶ τὴν αὐτενέργειαν τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς καὶ πρὸς τὰ νόμιμα περὶ ἰδιοκτησίας δικαιώματα ταύτης καὶ, τέλος, ὡς τιτρώσκοντα καιρίως τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς παπικῆς Ἕδρας, τοῦ προσώπου τοῦ πάπα καὶ σύμπαντος τοῦ γαλλικοῦ καθολικοῦ κλήρου καὶ λαοῦ. Ἐπεφυλάσσετο δέ, προσέθετεν, ὁ πάπας ἵνα, ἐν καιρῷ εὐθέτῳ, διαβιβάσῃ λεπτομερεῖς ὁδηγίας τῷ γαλλικῷ κλήρῳ καὶ λαῷ περὶ τῆς τηρητέας ἐν τῷ μέλλοντι πορείας. Τὴν ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων συνεχίζομεν σήμερον, ἅτε τοῦ θλιβεροῦ τούτου ζητήματος ἱκανοῦ ὄντος ὅπως διεγείρῃ, εὐλόγως, τὸ ἐνδιαφέρον σύμπαντος τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου.

Ἅμα τῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς γαλλικῆς Δημοκρατίας κυρώσει καὶ τῇ δημοσιεύσει τοῦ νόμου, ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις ἤρξατο τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ διὰ τῆς ἀπογραφῆς τῆς περιουσίας τῶν ἐκκλησιῶν, κελλίων, ἀρχιερατικῶν μεγάρων, θεολογικῶν σχολῶν καὶ τῶν παρεμφερῶν θρησκευτικῶν ἱδρυμάτων. Δυστυχῶς, αἱ ἀπογραφαὶ αὗται δὲν διεξήχθησαν, ἁπανταχοῦ, ἐν ἠρεμίᾳ. Πλεῖστοι καθολικοί, ἐν οἷς μέγας ἀριθμὸς γυναικῶν καὶ νεανίδων, τὸ μὲν ἐκ λόγων συνειδήσεως, (ἅτε θεωροῦντες τὰς διενεργουμένας ἀπογραφὰς βεβήλω-

σιν τῶν ναῶν καὶ ἔναρξιν σφετερισμοῦ τούτων), τὸ δὲ ἐντέχνως ἐξερεθιζόμενοι καὶ παροτρυνόμενοι, διά τε τοῦ τύπου καὶ προφορικῶς, ὑπὸ τῶν ἀντιδραστικῶν κομμάτων, ἐκμεταλλευομένων τὸ ζήτημα πρὸς ὑστεροβούλους πολιτικὰς βλέψεις, καὶ δὴ ἐπικειμένων τῶν γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, προεβησαν εις βιαίαν ἀντίστασιν. Οὕτω λοιπὸν συμπλοκαί, οὐχὶ πάντοτε ἀναίμακτοι, διεδραματίσθησαν, ἐν πλείστοις ὅσοις νοσῖς· ἡ δὲ ἀστυνομία καὶ ὁ στρατὸς ἐδέησε νὰ διαλύσωσι διὰ τῆς βίας τὰ πλήθη (ἔστιν ὅτε ὑπὸ χάλαζαν λίθων, ραβδισμῶν, γρονθοκοπημάτων κτλ.) νὰ θραύσωσι τὰς κεκλεισμένας καὶ ὠχυρωμένας θύρας τῶν ναῶν, ἢ νὰ ἐκπορθήσωσι τούτους ἀπὸ τῶν παραθύρων καὶ τῆς στέγης καὶ νὰ συνάψωσι μάχας, ἐν αὐτοῖς τοῖς οἴκοις τοῦ Θεοῦ, μετατραπεῖσιν εἰς πεδίον παντοειδῶν ἀσχημιῶν δι' ἐκσφενδονίσεως, κατὰ κεφαλῆς τῶν ἀρχῶν, λίθων, ἑδρῶν, εἰκόνων, σταυρῶν καὶ ἄλλων ἀντικειμένων τῆς θείας λατρείας, δοκῶν, δραγμῶν πεπέρεως κτλ. διὰ καύσεως θείου, διὰ πλημμύρας ὕδατος καὶ τῶν τοιούτων. Ὁπωσδήποτε, ἐπετεύχθη ἡ ἀπογραφὴ ἑξήκοντα πέντε χιλιάδων ναῶν καὶ λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱδρυμάτων, ἀναβληθείσης τῆς τῶν ὑπολειπομένων, τρισχιλίων περίπου, τοιούτων, εἰς καταλληλοτέραν ἐποχήν.

Ἐν τῷ μεταξὺ, ὁ πάπας προέβη εἰς τὴν πλήρωσιν εἰκοσάδος χηρευουσῶν γαλλικῶν ἐπαρχιῶν, οἱ δὲ Γάλλοι ἐπίσκοποι συνεκαλοῦντο, ἐντολῇ τοῦ ἰδίου, εἰς τοπικὴν Σύνοδον ἐν Παρισίοις, ὅπως συσκεφθῶσιν ἐπὶ τῆς καταστάσεως. Ἡ σύνοδος αὕτη, συνελθοῦσα ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ καρδινάλιου ἀρχιεπισκόπου τῶν Παρισίων τῇ 17]30 Μαΐου—μετὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, αἵτινες ἐνίσχυσαν, ἀντὶ νὰ ἐξασθενήσωσι, τὴν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας διατεθειμένην Κυβέρνησιν—συνεκρότησε πέντε ἐν ὅλῳ συνεδριάσεις, παρόντων ἑβδομήκοντα καὶ τεσσάρων ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων, καθόσον ἐχήρευον εἰσέτι περὶ τὰς δέκα ἐπαρχίαι, οἱ δὲ ἐπίσκοποι τῆς Ἀλγερίας, Τύνιδος καὶ ἄλλων γαλλικῶν ἀποικιῶν (ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν ἐν συνόλῳ) δὲν συμμετέσχον, ὡς ἐξακολουθοῦντος νὰ ἰσχύῃ παρ' αὐτοῖς τοῦ τέως καθεστῶτος.

Αἱ γενόμεναι συσκέψεις ἔδει νὰ τηρηθῶσιν ὅλως ἀπόρρητοι, ἐπὶ ποινῇ ἀφορισμοῦ κατὰ τοῦ παραβάτου· ἀλλ', ὡς ἦν εἰκὸς μεταξὺ τοσούτου ἀριθμοῦ, ἀκριτομυθίαι ἔλαβον χώραν, αἱ δὲ ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν πληροφορίας, ἐπιβεβαιωθείσας κατὰ Νοέμβριον ἐν τῇ Βουλῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, εἰς ὃν τὸ ἀξίωμά του, εἶπε, παρέσχε τὸ μέσον τοῦ νὰ μάθῃ τὰ δικτρέξαντα. Ἡ Σύνοδος, λοιπόν, ἐν πρώτοις ἀπεδοκίμασε καὶ κατεδίκασε τὴν κατάργησιν τοῦ Κογκορδάτου καὶ τὸν περὶ χωρισμοῦ νόμον παμψηφεί. Τεθέντος εἶτα εἰς μυστικὴν ψηφοφορίαν τοῦ ζητήματος «ὑπάρχει λόγος ὅπως ἡ Σύνοδος προβῇ εἰς ἐξέτασιν τῶν καταλλήλων μέσων πρὸς συμμόρφωσιν εἰς τὸν περὶ χωρισμοῦ νόμον;» αὕτη, διὰ ψήφων 48 κατὰ 26, ἀπήντησε καταφατικῶς. Τότε ὑπεβλήθησαν τὰ ὑπὸ ἐννεαμελοῦς Ἐπιτροπῆς συνταχθέντα σχέδια κανονιστικῶν διατάξεων πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, ἄνευ παραβιάσεως τῶν κανόνων τῆς Ἐκκλησίας, ἅπερ καὶ, συζητηθέντα, ἐνεκρίθησαν διὰ ψήφων 58 κατὰ 16. Μεθ' ὃ ἡ Σύνοδος διελύθη, ὅπως ἀναμείνῃ τὴν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων της ἐτυμηγορίαν τοῦ πάπα, πρὸς ὃν ὑπέβαλεν ἅμα τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἀπεριορίστου ἀφοσιώσεως καὶ ὑπακοῆς της.

Ἡ ἀπάντησις τοῦ πάπα ἐβράδυνεν ἐπὶ δέκα ἑβδομάδας. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁ ἀναβρασμὸς τῶν πνευμάτων ἐξηκολούθει, ποικίλαι ἐνέργειαι κατεβάλλοντο ἐν Ρώμῃ πρὸς ἐπηρεασμὸν τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς, αἱ ἐφημερίδες συνεζήτουν, ἑκάστη κατὰ τὴν ἰδίαν ἀντίληψιν καὶ κομματικὴν ἀπόχρωσιν, τριακοντὰς δὲ ἐπιφανῶν Γάλλων ἀκαδημαϊκῶν καὶ ἐπιστημόνων ἀπετάθησαν πρὸς τὸν πάπαν, δι' ἀναφορᾶς, συνταχθείσης ὑπὸ τοῦ ἐσχάτως θανόντος ἀκαδημαϊκοῦ Brunetière, παρακαλοῦντες αὐτὸν ἵνα, μετριοπαθῶς πολιτευόμενος, ἀποδεχθῇ τὸν περὶ χωρισμοῦ νόμον καὶ ἐγκρίνῃ τὸν σχηματισμὸν ἐκκλησιαστικῶν Σωματείων (associations cultuelles)· ὅπερ διάβημα οἱ ἀντίθετοι ἐχλεύασαν, ἀποκαλοῦντες τοὺς ὑπογράψαντας πρασίνους καρδινάλιους (ὡς ἐκ τῶν δαφνῶν τῶν κεντημένων ἐπὶ τῆς ἐπισήμου ἀκαδημαϊκῆς στολῆς), ὁ δὲ πάπας, λέγεται, ὅτι ἐχαρακτήρισεν αὐτὸ ὡς ἀκαδημαϊκὴν ἰταμότητα (c' est une impertinence d' academicien). Ἐντούτοις ὁ γαλλικὸς κλῆρος, ἐπωφελούμενος τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ νέου νόμου, ὑπέβαλε τῇ Κυβερνήσει αἰτήσεις πρὸς παροχὴν συντάξεων καὶ χορηγημάτων· ἐχορηγήθησαν δέ, ἰσόβιοι συντάξεις μὲν εἰς 59 ἀρχιεπισκόπους καὶ ἐπισκόπους καὶ 13707 ἱερεῖς δι' ὁλικὸν ποσόν, ἐτησίως, 11 ἑκατομυρίων φράγκων· χορηγήματα δέ, ἐπὶ ὀκταετίαν ἢ τετραετίαν, εἰς 12 ἀρχιεπισκόπους καὶ ἐπισκόπους καὶ 21267 ἱερεῖς δι' ὁλικὸν ποσὸν 18 ἑκατομυρίων φράγκων ἐτησίως.

Τῇ 10 Αὐγούστου ἐξεδόθη, τέλος, ἡ ἐναγωνίως ἀναμενομένη ἀπόφασις τοῦ πάπα, δι' ἧς οὗτος, σχετικῶς πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικὰ Σωματεῖα (τὰ ἀποτελοῦντα τὸν κεντρικὸν ἄξονα τῆς νέας ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως) ἀπεφήνατο «ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν, ἀπολύτως, νὰ συγκροτηθῶσι ταῦτα ἄνευ παραβιάσεως ζωτι-

κῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας». Ἀντὶ δὲ νὰ παράσχῃ λεπτομερεῖς ὁδηγίας ἐπὶ τοῦ πρακτέου, κατὰ τὴν προγενεστέραν δήλωσίν του, προσεκάλεσε τοὺς Γάλλους ἐπισκόπους εἰς νέαν σύσκεψιν πρὸς ἐξεύρεσιν τρόπου διευθετήσεως τῶν πραγμάτων «νομίμου ἅμα καὶ κανονικοῦ, πρὸς προφύλαξιν τῶν Γάλλων καθολικῶν ἀπὸ τῶν ἐπαπειλουμένων σοβαρῶν περιπλοκῶν»· ὑποδεικνύων ἅμα τὴν προσφυγὴν εἰς τὸ κοινὸν ἀστικὸν δίκαιον πρὸς διοργάνωσιν τῶν τῆς θείας λατρείας.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν ἦτο δυνατὸν ἢ νὰ ἐκτραχύνῃ τὰ πράγματα. Οὐχὶ μόνον οἱ ἀντίπαλοι τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ γνωστοὶ καθολικοὶ κατεξανέστησαν κατὰ ταύτης, ὡς ληφθείσης παρὰ τὴν περὶ τοῦ ἐναντίου γνώμην τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῶν Γάλλων ἐπισκόπων, τῶν μόνων δυναμένων νὰ γνώσκωσιν ἐπακριβῶς ποία ἦτο ἡ συμφερωτέρα διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Γαλλίας πολιτεία, καὶ κατηγόρησαν ἀναφανδὸν τὸν πάπαν ἐπὶ πολιτικῇ καὶ διπλωματικῇ ἀδημοσύνῃ, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας ἀφέθη νὰ ρυμουλκῆται ὑπὸ ἀδιαλλάκτων τινῶν μοναχῶν καὶ ὑπὸ πολιτικῶν ἀντιδραστικῶν, ἐπιζητούντων νὰ δημιουργήσωσιν ἐμφυλίους σπαραγμούς, ἐπ' ἐλπίδι ἀνατροπῆς τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος. Γνωστὸς μάλιστα δημοσιογράφος, ὁ Henri de Houx, δριμύτατα ἐπιτεθεὶς κατὰ τοῦ Βατικανοῦ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος Matin, συνέστησε Σύνδεσμον πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἀληθῶν θρησκευτικῶν συμφερόντων διὰ τῆς συγκροτήσεως «ἐκκλησιαστικῶν Σωματείων», ἤρξαντο δὲ ἱδρυόμενα σποραδικῶς, τῇδε κἀκεῖσε τῆς Γαλλίας, τοιαῦτα, παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ πάπα καὶ τῶν γάλλων ἐπισκόπων, οἵτινες, συνελθόντες κατὰ τὰς ἀρχὰς Σεπτεμβρίου εἰς δευτέραν Σύνοδον, ἀπεφήναντο, παμψηφεί, ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ ὀργανώσωσι τὰ τῆς θείας λατρείας, συνῳδὰ τῷ νόμῳ τοῦ 1881 περὶ δημοσίων συναθροίσεων. Τὴν αὐτὴν δὲ γνώμην ἐξήνεγκαν καὶ συνελεύσεις καθολικῶν νομομαθῶν, καθὼς καὶ πάντα τὰ καθολικὰ φύλλα.

Ὡς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, αὕτη, ἀφοῦ συνεπλήρωσε, διὰ δραστηρίων μέτρων, τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἐναπολειφθεισῶν τρισχιλίων ἐκκλησιῶν, ἀπεφάσισε νὰ φανῇ μετριοπαθὴς καὶ συνδιαλλακτική. Πρὸς τοῦτο, ἑρμηνεύουσα λίαν ἐλαστικῶς τὸν περὶ χωρισμοῦ νόμον, ἀπεφήνατο ὅτι α') θὰ ἐγίνετο μὲν συντηρητικὴ κατάσχεσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιουσιῶν (ἀνερχομένων — πλὴν τῆς ἀξίας τῶν κτιρίων — εἰς τὸ ποσὸν 400 ἑκατομμυρίων φράγκων), ἀλλ' ὅτι ἡ πρὸς συγκρότησιν ἐκκλησιαστικῶν Σωματείων προθεσμία, ἀντὶ τῆς 11 Δεκεμβρίου 1906, θὰ ἔληγε τῇ 11 Δεκεμβρίου 1907, καθ' ὃ διάστημα ἦτο δυνατὸν νὰ συγκροτηθῶσι τὰ Σωματεῖα καὶ νὰ παραδοθῇ αὐτοῖς ἡ ἐκκλησιαστικὴ περιουσία. β') Ὅτι τὰ ἐπισκοπικὰ μέγαρα, κελλία, σχολικὰ κτίρια καὶ τὰ λοιπὰ θὰ παρέμενον ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ κλήρου καθ' ὅλον τὸ ἔτος τοῦτο, αἱ δὲ θεολογικαὶ σχολαὶ καὶ τὰ ἱεροδιδασκαλεῖα θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσωσι λειτουργοῦντα ὑπὸ τύπον, φαινομενικῶς, παραλλάσσοντα· γ') ὅτι ἡ πρὸς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς τυπικὴ δήλωσις περὶ τῶν θρησκευτικῶν συναθροίσεων ἡ ὁρισμένη ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ νόμου τοῦ 1881, ἤρκει νὰ γένηται ἅπαξ τοῦ ἔτους, δ') ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει αἱ ἐκκλησίαι θὰ ἐκλείοντο καὶ ε') ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἡ Κυβέρνησις θὰ ὑποβοήθει τὴν συγκρότησιν σχισματικῶν ἐκκλησιαστικῶν Σωματείων. Τὰς ἐλαστικὰς ταύτας ἑρμηνείας τοῦ νόμου ἡ Κυβέρνησις ὑπεστήριξεν ἐντόνως ἐν τῇ Βουλῇ, ἥτις καὶ ἐπεκύρωσεν αὐτὰς διὰ μεγίστης πλειοψηφίας.

Τὸ ζήτημα λοιπὸν ἐφαίνετο λῆγον ἐπ' αἰσίοις· αἱ δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι οὐδόλως ἐσκόπει αὕτη νὰ προσβάλῃ τὰς συνειδήσεις τῶν καθολικῶν παρεμβάλλουσα προσκόμματα εἰς τὴν ἐνάσκησιν τῆς θείας λατρείας διὰ τοῦ κλεισίματος τῶν ἐκκλησιῶν, παρήγαγον καλὴν ἐντύπωσιν. Οἱ ἐπίσκοποι ἡτοιμάζοντο νὰ προβῶσιν εἰς τὰς κατὰ τὸν νόμον τοῦ 1881 δηλώσεις· ὁ καρδινάλιος ἀρχιεπίσκοπος Βορδιγάλλων εἶχεν ἤδη διατάξει, δι' ἐγκυκλίου, τὸν ὑπ' αὐτὸν κλῆρον ὅπως προβῇ εἰς τὴν δήλωσιν ταύτην, ἀφοῦ ἐπρόκειτο περὶ «διοικητικῆς διατυπώσεως, οὐδαμῶς θιγούσης τὸ δόγμα ἢ τὴν διοργάνωσιν τῆς θείας λατρείας»· τὸ αὐτὸ εἶχε πράξει καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Τολούζης, ὅτε, τῇ 7 Δεκεμβρίου, τέσσαρες δηλονότι ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, παπικὴ διαταγή, διαβιβασθεῖσα διὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Παρισίων, ἐνετέλλετο, ξηρῶς, νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ θεία λατρεία, ἄνευ οὐδεμιᾶς δηλώσεως.

Ἡ διαταγὴ αὕτη ἐνέσκηψεν ὡς κεραυνός· οἱ ἀρχιεπίσκοποι Βορδιγάλλων καὶ Τολούζης, ἐδέησε νὰ ἀνακαλέσωσι τὰς διαταγάς των· ἅπαντες δὲ οἱ ἐπίσκοποι καὶ οἱ λοιποὶ κληρικοί, μεθ' ὁμοφωνίας, τοσοῦτον μᾶλλον ἀξιοθαυμάστου, καθόσον, οἱ πλεῖστοι αὐτῶν, ἀπεδοκίμαζον ἐνδομύχως, ὡς ὀλεθρίαν, τὴν δοθεῖσαν διαταγήν, ἐδήλωσαν ὅτι ὑπακούουσιν εἰς τὸ κέλευσμα τοῦ πρωθιεράρχου των. Ἐξ ἄλλου μέρους ἡ Κυβέρνησις προέβαλεν ἀπειλητικήν. Ἐφ' ὅσον εὑρισκόμεθα ἀπέναντι τῆς συνειδήσεως τῶν καθολικῶν, ἐδήλωσεν αὕτη πρὸ τοῦ Κοινοβουλίου, ἐπράξαμεν πᾶσαν δυνατὴν θυσίαν χάριν τῆς εἰρήνης· νῦν ὅμως, ὅτε τὸ Βατικανόν, προδήλως, ἀναμίγνυται εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ

γίνεται ὄργανον ἐξυπηρετήσεως τῶν πολιτικῶν σχεδίων τῶν ἀντιδραστικῶν κομμάτων, ἐξερχόμενον τοῦ θρησκευτικοῦ ἐδάφους, καὶ ταῦτα ἀφοῦ ἀνεγνώρισε τὸν περὶ χωρισμοῦ νόμον, προβὰν, συνῳδὰ τούτῳ, εἰς τὸν διορισμὸν ἐπισκόπων, καθὼς οἱ τελευταῖοι οὗτοι μετὰ τοῦ κλήρου των τὸν ἀνεγνώρισαν ζητήσαντες παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὰς ὑπὸ τούτου ὁριζομένας συντάξεις καὶ χορηγήματα, δὲν θὰ ὑποχωρήσωμεν.

Καὶ ἤρξατο ἡ δράσις τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν πρώτοις, ἐξώσθη ἐκ Παρισίων ὁ ἀρχιγραμματεὺς τοῦ ἄλλοτε ἐν Παρισίοις παπικοῦ Νουντσίου, ὅστις, παραμένων αὐτόθι ἐθεωρήθη ὡς ἐξερεθίζων τὰ πνεύματα καὶ διαβιβάζων τὰς ὁδηγίας τοῦ Βατικανοῦ· δικαστικὴ δὲ ἔρευνα ἐν τῷ μεγάρῳ του προὐκάλεσε τὴν κατάσχεσιν δισχιλίων ἐγγράφων του. Εἶτα ἀπεφασίσθη ἡ ἄμεσος παραλαβή, ἀπὸ τῆς 11 Δεκεμβρίου, τῶν εἰς τὸ Κράτος καὶ τοὺς δήμους ἀνηκόντων θρησκευτικῶν κτιρίων, οἷον κελλίων, ἐπισκοπικῶν μεγάρων, θεολογικῶν σχολῶν, ἱεροδιδασκαλείων καὶ τῶν τοιούτων. Τρίτον, ἐνεκρίθη ἡ ὑπὸ τὰς σημαίας πρόσκλησις τῶν ἱεροσπουδαστῶν, οἵτινες ἐξηροῦντο τοῦ μέτρου τούτου καὶ ὧν ὁ ἀριθμὸς ἀνέρχεται εἰς 5500. Τέταρτον, ἐκρίθη ὅπως αἱ μὲν συντάξεις, ὡς ἀποτελοῦσαι κεκτημένον δικαίωμα, μὴ θιγῶσιν· ἀλλ' αἱ ὀκταετεῖς χορηγίαι, αἱ παρεχόμεναι εἰς 13095 ἱερεῖς καταργηθῶσι· περὶ δὲ τῶν τετραετῶν τῶν παρεχομένων, εἴς τε τούτους καὶ ἑτέρους 8172, ἐφαρμοσθῶσιν, ἐν ἀνάγκῃ, αἱ ποιναὶ διατάξεις τοῦ περὶ χωρισμοῦ νόμου, καθὼς καὶ αἱ τοῦ νόμου περὶ συναθροίσεων κατ' ἀπάντων τῶν κληρικῶν, αἵτινες θὰ παρεβίαζον ταύτας. Τέλος ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ὅπως ἡ μὲν ὁριστικὴ ἐκκαθάρισις τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιουσιῶν γένηται ἀμέσως, ἀλλ' ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ κλεισθῶσιν αἱ ἐκκλησίαι ἢ παρεμποδισθῇ ἡ ἐν αὐταῖς ἐπιτέλεσις τῆς θείας λατρείας· ἐπιδιωχθῇ δ' ἅμα ἡ διὰ συμπληρωματικοῦ νόμου ὁριστικὴ ἐξασφάλισις τῆς ἐλευθέρας ἐξασκήσεως τῆς καθολικῆς λατρείας.

Καὶ οὕτως ἤρξατο ἡ, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, λυπηρὰ καὶ ἀξιοθρήνητος κρίσιμος κατάστασις τῆς γαλλικῆς Ἐκκλησίας, ἧς τὴν ἐξέλιξιν ἐπιφυλασσόμεθα νὰ γνωρίσωμεν τοῖς ἀναγνώσταις μας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐν Γαλλίᾳ κοινότητας τῶν διαμαρτυρομένων, ἀνερχομένας εἰς 972, αὗται συνεμορφώθησαν ἀγογγύστως εἰς τὸν νόμον καὶ κατήρτισαν ἐγκαίρως τὰ ἐκκλησιαστικὰ Σωματεῖά των. *

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΞΕΝΟΥ ΤΥΠΟΥ.

Ἡ παρισινὴ ἐφημερὶς «Radical», ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς 12 Δεκεμβρίου, ἐπιβεβαιοῖ, κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Θεσσαλονίκης, τὴν παρὰ βουλγαρικῆς συμμορίας σφαγὴν 9 κατοίκων τοῦ Τεχόβου, περὶ ἧς ἀναφέρει, ἐν ἐκτάσει, ἡ ἀνωτέρω δημοσιευομένη ἔκθεσις τοῦ Μητροπολίτου Βοδενῶν.

Ἡ παρισινὴ ἐφημερὶς «Petite Republique», ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς 10 Δεκεμβρίου, δημοσιεύει τηλεγράφημα ἐκ Σοφίας, καθ' ὃ ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ὑπέβαλεν εἰς τὴν Σοβράνιε νομοσχέδιον περὶ διαβατηρίων, ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως παρακωλυθῇ ἡ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μετανάστευσις.

Σημ. Σ. Ε. Α. Ἐν τῷ τηλεγραφήματι γίνεται λόγος περὶ μεταναστεύσεως εἰς Ἀμερικήν· ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἁπλοῦν πρόσχημα, πρόκειται δὲ περὶ παρακωλύσεως τῆς μεταναστεύσεως τῶν Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων.

Τηλεγράφημα ἐκ Σόφιας, πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Rappel» τῆς 11 Δεκεμβρίου, ἀγγέλλει ὅτι ὁ περιλάλητος ἀρχηγὸς τῶν ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρικῶν ἐπαναστατικῶν κομιτάτων Βόρις Σκράφωφ, ἀφίκετο εἰς Σόφιαν, μετὰ πεντάμηνον περιοδείαν, καὶ ὅτι, ἐλευθέρως περιφερόμενος, ἐναβρύνεται δημοσίᾳ διὰ τὰ κατορθώματά του δηλῶν ὅτι ὁ χριστιανικὸς πληθυσμός! ! ! τῆς Μακεδονίας ὁσημέραι συντάσσεται πρὸς τὸ κεντρικὸν ἐπαναστατικὸν κομιτᾶτον τὸ γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἐσωτερικὴ Διοργάνωσις». Καὶ ἡ βερολίνειος δὲ Gazette de Voss δημοσιεύει τηλεγράφημα τοῦ ἐν Σοφίᾳ ἀνταποκριτοῦ της βεβαιοῦν ὅτι ὁ Σκράφωφ ἐπανέλαβε, καὶ πρὸς αὐτόν, τὰς ἰδίας δηλώσεις.

Περὶ τοῦ Σκράφωφ τούτου προκειμένου σημειοῦμεν ὅτι ἡ «Βετσέρνα Πόστα», ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς 10 Αὐγούστου, ἔγραφε τάδε ἐν σχέσει πρὸς τὴν ψηφισθεῖσαν ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας πίστωσιν 500000 φράγκων πρὸς ἀρωγήν, δῆθεν, τῶν πασχόντων Μακεδόνων «Αἱ 500000 θὰ ἀρχίσουν ἤδη χρησιμοποιούμενοι. » Ὁ Σκράφωφ, μετ' ἄλλων ὀπαδῶν εἰσήλασαν εἰς » Μακεδονίαν. Πρὸς τούτοις ἀγγέλλεται ἡ ἐνταῦθα » ἄφιξις πολυαρίθμων Ἀρμενίων ἀναρχικῶν. . . . . Ὁ » διάσημος Ἀντρανὶκ ἀφίκετο εἰς Σόφιαν ὅπως συνεν» νοηθῇ μετὰ Βουλγάρων καὶ Ρωμούνων πρακτόρων, ἐν συνοδείᾳ τῶν ὁποίων θὰ διέλθῃ τὴν μεθόριον γραμ» μήν.»

Ὁδὲ συντάκτης τῆς «Βετσέρνας» Δασκάλωφ, ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ, προσέθετε τάδε: «Τόσον ἐν Ἑλλάδι ὅσον » καὶ ἐν Τουρκίᾳ πρέπει νὰ ἐννοήσουν τὴν ἀληθῆ σημα» σίαν τῆς πιστώσεως τῶν 500000 φράγκων. Πρέπει » νὰ ἐννοήσουν ὅ,τι διὰ ταύτης ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρ-

» νησις ἠθέλησε νὰ δώσῃ δραστηρίαν, εἰ καὶ σιωπη-
» λῶς, ἀπάντησιν, εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν ἐν Μακεδονίᾳ
» ἑλληνικῶν σωμάτων».

Ἡ ἐφημερὶς τῆς Ρώμης «Italie» δημοσιεύει, ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς 27 Νοεμβρίου, τηλεγράφημα ἐκ Σόφιας, καθ' ὃ, ὁ πρὸς τὴν Σοβράνιε ἐναρκτήριος λόγος τοῦ θρόνου ἐγένετο δεκτὸς μετὰ ψυχρότητος ὑπὸ τῆς δημοσίας γνώμης, ἐκρίθη δὲ αὐστηρῶς ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος «Ἡ Βουλγαρία» ὀργάνου τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ Δάνεφ, ἥτις, σχολιάζουσα ἰδίᾳ τὴν περικοπὴν τοῦ λόγου τὴν βεβαιοῦσαν ὅτι ἡ Εὐρώπη ἤρξατο θεωροῦσα τὴν Βουλγαρίαν ὡς σπουδαῖον παράγοντα πολιτισμοῦ ἐπάγει τάδε·

«Αἱ παντοειδεῖς βιαιοπραγίαι αἱ διαπραχθεῖσαι
» παρ' ἡμῖν καὶ εἰσέτι διαπραττόμεναι, αἱ ληστρικαὶ
» πράξεις, οἱ ἐμπρησμοί, αἱ καθημεριναὶ συναλλαγαί,
» αἱ κλοπαὶ καὶ, συνελόντι εἰπεῖν, αἱ προσβολαὶ κατὰ
» τῆς ζωῆς, τῆς περιουσίας καὶ τῆς τιμῆς τῶν πολι-
» τῶν, πάσης φυλῆς, τείνουσι μᾶλλον νὰ ἀποδείξωσιν
» ὅτι ἡ χώρα ἀπέβη **σπουδαῖος παράγων ἀ-**
» **ναρχίας.** Ἄλλως τε, ἡ στάσις τῶν Μεγάλων
» Δυνάμεων καὶ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, μαρτυρεῖ
» τρανῶς ὅτι τοιουτοτρόπως κρίνεται ἡ Βουλγαρία εἰς
» τὸ ἐξωτερικόν».

Τὰ γαλλικὰ φύλλα δημοσιεύουσι περιλήψεις τοῦ λόγου, ὃν ἀπήγγειλεν, ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς Βουλῆς τῆς **11** Δεκεμβρίου, ὁ διαπρεπὴς βουλευτὴς Παρισίων κ. Denys Cochin περὶ τῶν βουλγαρικῶν βιαιοπραγιῶν. Πρέπει νὰ δηλωθῇ, εἶπεν ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀφοῦ ἅπαξ διεπράχθη τὸ σφάλμα τοῦ νὰ τεθῶσιν ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ ὑπὸ βουλγαρικὴν διοίκησιν—ὅπερ ἀπεπειράθησαν νὰ προλάβωσιν ἐν τῷ Συνεδρίῳ τοῦ Βερολίνου ὁ Vadington καὶ ὁ Salisbury — πρέπει νὰ δηλωθῇ εἰς τὴν βουλγαρικὴν Κυβέρνησιν ὅτι, οὐδεμία δικαιολογία ὡς πρὸς τὰ αἴτια καὶ τὰς ἀφορμάς, δύναται νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτὴν τῆς εὐθύνης διὰ τὰς κατὰ τῶν Ἑλλήνων διαπραχθείσας βιαιοπραγίας καὶ ὅτι ἡ Εὐρώπη δὲν ἐδημιούργησεν αὐτὴν εἰς κράτος διὰ νὰ παρίσταται πρὸ τῆς ἐξελίξεως τοιούτων βαρβάρων σκηνῶν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπήντησεν ὅτι θὰ πράξῃ τὸ δέον, συμφώνως πρὸς τὰς διεθνεῖς Συνθήκας.

ΕΓΓΡΑΦΑ ΙΕΡΟΘΕΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

(Ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς ἐν Ἀλμυρῷ Φιλαρχαίου ἑταιρείας «Ὄθρυος»).

Ἐξακολουθοῦμεν καὶ σήμερον παρέχοντες τοῖς φιλομούσοις ἀναγνώσταις τῆς ἀξιολόγου «Ἐκκλ. Ἀληθείας» ἀντίγραφα τῶν ὅσων ἐγγράφων κατέχομεν ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς καθ' ἡμᾶς Φιλαρχαίου Ἑταιρείας «Ὄθρυος» τοῦ ἐκ Κλινοβοῦ τῆς **Θ**εσσαλίας καταγομένου πατριάρχου ποτὲ Ἀλεξανδρείας Ἱεροθέου.

Τούτων προγενέστερα ἔχομεν δημοσιεύσει τὸ μὲν Α΄, (ἀρ. κώδ. 74), ἐν «Ἐκκλ. Ἀληθείᾳ» 1905, σελ. 593, τὸ δὲ Β΄, (ἀρ. κώδ. 93), ἐν σελ. 346 τοῦ ἔτους 1906.

Τὸ Γ΄ ἔγγραφον (ἀρ. κώδ. 94) δηλοποιεῖ «ὅτι τῶν
» 4000 γρ. ἤτοι τεσσάρων χιλιάδων τὴν ὁμολογίαν,
» τῶν νικολάου καὶ παναγιώτου μιχαὴλ καὶ συντροφίας
» ῥαψιανιτῶν, γεγραμμένη ὑπάρχει μὲν ἐπ' ὀνόματι
» κὺρ Γεωργίου Βλασιώτη, τὰ δὲ γρόσια ἅπαντα εἶναι
» ἐδικά μας, (τοῦ Ἱεροθέου) ἔχοντες αὐτὸν ἐπὶ τούτων
» ἐπίτροπον τότε, ὅθεν καὶ ἔστω τὸ παρὸν εἰς ἔνδειξιν.
» ἕως χιλίους ὀκτακοσίους τέσσαρας, καθὼς ἡ τάτα (;)
» φαίνεται· ἐδόθη τὸ αὐτῶν διάφορον, τῶν λοιπῶν χρεω-
» στούν· :—χωκθ΄ῳ ἰουνίου ε΄; Ἐν αἰγύπτῳ:—
(ὑπ) βεβαιοῖ»

Ἔνθα πρόκειται περὶ δηλώσεως τοῦ ἀληθοῦς πιστωτοῦ ὁμολογίας, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὀνομαστικῶς ὡς τοιοῦτος φέρεται ἕτερος. Τὸ τοιοῦτον, γεννηθὲν πρότερον, τὸ δανείζειν δηλαδὴ ἐπ' ὀνόματι ἄλλου, εἶχε μὲν ἴσως καὶ ἕτερον λόγον, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἐκεῖνον, καθ' ὃν πάντοτε οἱ ἱερομόναχοι κληρικοὶ συνειθίζουσι νὰ διενεργῶσι τὰς ὑλικὰς αὐτῶν ὑποθέσεις διὰ μέσου τρίτων, πάντοτε τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης των, ἵνα μὴ ἐν δυσχερεῖ τινι περιπτώσει περιέλθωσι τὰ κτήματά των ταῦτα εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἱδρύματος, εἰς ὃ ἀνήκουν οἱ κληρικοὶ οὗτοι, γνωστοῦ ὄντος τοῖς πᾶσι τοῦ τοιούτου.

Τὸ Δ΄ ἔγγραφον (ἀρ. κώδ. 95) εὑρίσκεται ἐκδεδομένον ἐν τῷ «Δελτίῳ» τῆς Φιλαρχαίου Ἑταιρίας. «Ὄρθρυος», τεύχ. Δ΄., σελ. 32 καὶ ἡ ὑπόθεσίς του ἐν «Ἐκκλησ. Ἀληθείᾳ» 1906. σ. 347.

Τὸ Ε΄ (ἀρ. κώδ. 97) ἔχει ὡς ἑξῆς·

† Ἱερόθεος πατρ. Ἀλεξ. κλπ.

« Διὰ τῶν παρόντων γραμμάτων, ἀποκαθιστῶμεν
» πληρεξούσιον ἐπίτροπόν μας τὸν ἐπ' ἀνεψιᾷ γαμβρόν
» μας ἀθανάσιον δημητρίου παροικοῦντα εἰς Τρίκκερι

» νὰ παραλάβῃ παρὰ τῶν σφάρτζιδων(1) τὰς τέσσαρας » χιλιάδας γρ: ὁποῦ μᾶς χρεωστοῦν κατὰ τὴν ὁμολο- » γίαν τον ἀπὸ τὰ . . . . ἕως τῆς σήμερον, μὲ τὸ » συμπεφωνηθὲν διάφορον, ὁποῦ ἀνὰ χεῖρας του φέρει, » ὁ (2) . . . . κὺρ ἀθκνάσιος δημητρίου: πρὸς τὴν τι- » μιότητα τοῦ ὁποίου ἐδόθησαν καὶ τὰ παρόντα εἰς » ἔνδειξιν: (αωλ΄, ἰουνίου κγ΄.

ἐν ἀλεξανδρείᾳ

(τ. σ.) (ὑπ) ὑποκυροῖ:»

Τὸ ς΄ ἔγγραφον (ἀρ. κώδ. 118) ἔχει ὡς ἕπεται:

ὑπόθεσις

Ὁ ὑπογράφων πατριάρχης δωρεῖται εἰς τὴν ἐπ' ἀδελφῇ ἀνεψιάν του Χάϊδω, σύζυγον τοῦ τοσάκις προρρηθέντος Ἀθανασίου Δημητρίου καὶ εἰς τὰ «παιδία τῆς ἀδελφῆς τῆς Αἰκατερίνης, τὰ ἐν τῷ κειμένῳ ἀναφερόμενα κτήματα, τὰ ὁποῖα μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων του καὶ ὅλων τῶν λοιπῶν αὐτοῦ συγγενῶν, τῶν ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἀναφερομένων, τοὺς ὁποίους εἶχε συγκληρονόμους».

Κείμενον

† Ἱερόθεος κλπ.

» Διὰ τοῦ παρόντος γράμματος τοῦ ἐν εἴδει καταστίχου, τὰ ὅσα γονικά μας πράγματα μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν τῶν γονέων μας ἔμειναν κληρονομικῶς καὶ διαδοχικῶς εἰς τοὺς αὐταδέλφους μας τὸν Εὐστάθιον Ἀναγνώστην, καὶ τὸν Νικόλαον, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Εὐσταθίου Ἀναγνώστου εἰς τοὺς υἱούς του Χριστόφορον τὸν διάκονον, Κωνσταντῖνον καὶ Ἰωάννην, καὶ μετὰ τὸν θάνατον δηλαδὴ Χριστοφόρου, Κωνσταντίνου καὶ Ἰωάννου, εἰς τὸν θεῖον αὐτῶν αὐτάδελφόν μας Νικόλαον· καὶ τούτου ἐκμετρήσαντος τὸ ζῆν, ἔμειναν εἰς τὸν υἱόν του τὸν Σέργιον, καὶ τούτου θανόντος πρὸ ἐτῶν ὀκτὼ ἐνταῦθα εἰς Αἴγυπτον, ἔμειναν πρὸς ἡμᾶς· ἡμεῖς τὰ δίδομεν λοιπὸν εἰς τὴν ἐπ' ἀδελφήν μας ἀνεψιὰν Χάϊδω σύζυγον τοῦ ποτὲ Ἀθανασίου Δημητρίου, νὰ τὰ δικαιωμηθῇ μὲ τὰ ἀνήψιά της, παιδία τῆς ἀδελφῆς της Αἰκατερίνης, νὰ τὰ κάμουν ὡς θέλουν καὶ βούλονται· εἶναι(;) δὲ τὰ κάτωθεν πράγματα.

. . . . . .

(ἐνταῦθα εἰς 38 στίχους ἀπαριθμεῖ τὰ ὅσα κτήματα δωρεῖται, ἐν ὅλῳ 13, λεπτομερῶς μετὰ τῶν ὁρίων καὶ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν. Ἀπαντῶμεν δ' ἐν αὐτοῖς τ' ἀκόλουθα ἄξια σημειώσεως ὑπὸ φιλολογικὴν ἔποψιν: **καρουτοστάσιον, μὲ καρούταν,** ἤτοι πατητῆρι [σταφυλῶν πρὸς παρασκευὴν τοῦ γλεύκους]. τὴν λέξιν **ἱκανὸν** τιθεμένην μεθ' ἕκαστον ἀναγραφόμενον κτῆμα, οὗτινος ὑποδηλοῖ τὸ μέγεθος τῆς ἐκτάσεως κλπ. Εἰς τὴν ἀναγραφὴν δὲ τοῦ ἑβδόμου κτήματος σημειοῖ ὅτι «ὑπῆρχε τῆς Ἀναγνώστηνας, ἤτοι τῆς γυναικὸς τοῦ μακαρίτου αὐταδέλφου μας Ἀναγνώστου, οὗτινος ἀποθανόντος ἔμειναν κλπ...» Ἀναφέρει ὅλην τὴν ἐν ἀρχῇ ἀναγραφεῖσαν γενεαλογικὴν σειράν, δι' ἧς ἔφθασεν ἡ κληρονομία τῶν κτημάτων μέχρις αὐτοῦ. Ἐπίσης καὶ ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἀναγραφομένῳ κτήματι. Τὸ δὲ δέκατον τρίτον ἀναφέρεται ἐπὶ λέξει:)

» Πρὸς τούτοις ἔχει εἰς τὴν χώραν Κλινοβὸν ὑποκάτω τοῦ κήπου τοῦ μακαρίτου θείου μας παπᾶ Ἀργύρη ἕνα κηπότοπον, δωρεὰν ἐκείνου τοῦ θείου μας πρὸς τὴν μητέρα μας, ἔχον ἕνα δένδρον μὲ κλῆμα φτελιὰ λεγόμενον καὶ γειτονα ἐξ ἀριστερῶν τὸν δρόμον ὁποῦ καταβαίνομεν εἰς τοῦ Λέου.

Γινώσκοντες εὐλογημένοι χριστιανοί: τῆς χῶρας μας τὴν περὶ τούτων τῶν ἄνω εἰρημένων πραγμάτων ἀλήθειαν, νὰ τὴν φανερώσητε εἰς τὴν εἰρημένην ἀνεψιάν μας Χάϊδω καὶ κληρονόμον αὐτῶν, διὰ νὰ [μὴ] ἐνέχεσθε εἰς τὸ τῆς ἀδικίας κεφάλαιον.

αωμα΄ Ἰουλίου ε΄. Αἴγυπτος.

Ἱερόθεος ἐν Χριστῷ εὐχέτης πάντων ὑμῶν»

(σφραγὶς πατριαρχική).

Ἐν Ἀμαλιαπόλει (παρ' Ἁλμυρὸν) ἰούλιος 1906.

Ἀ. Ἀλέξανδρος.

1. Ἑταιρεία ἑλλήνων ἐμπόρων ἐν Εὐρώπῃ.
2. δυσανάγνωστον ἐπίθετον.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Σεραφεὶμ Κολοκύθας, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπήκοος ἑλλην, τέως μὲν κάτοικος Πέραν Κωνσταντινουπόλεως, ἤδη δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον δευτέραν καὶ ὥραν 8 εὐρωπαϊστὶ π. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ δικαστηρίου ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ συζύγου Ἀγγελίας Σεραφεὶμ Κολοκύθα, τὸ γένος Κωνστ. Βούλγαρη, χριστιανῆς ὀρθοδόξου, τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης, κατοίκου Πέραν Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἡ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ περὶ διαζεύξεως δικασθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρὶς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Πρωΐας».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 14 δεκεμβρίου 1906. 1

Ὁ προεδρεύων

† Ὁ Μέγας πρωτοσύγκελλος **Καλλίνικος**

Ὁ Α΄ γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948
Π.ιῡ-726865